

مورداختر نلرو

حبيب الله غمخور
۲۰۰۷م کال داکتوبر ۹

په غمونو او خواریو کښي د ترو شيو سبا کوونکو، زور بدلو، کړیدلو او ذوکلېدلو هیوادوالو !
پدې پوهېږم چې ټول یوځای د پردو پلاس لگېدلی لعنتي اور په لمبو کې سوځو. د پاکستان او یو شمیر نورو گاونډیانو په
لمسون او بهرنیو پوځي ځواکونو د خپل سر بو او خود غرضیو په پایله کښي هره ورځ د افغان پر کور د ویرتوره کمبله
غوړېدلې وی.

دنړۍ پر مخ بل داسي هیواد او ولس نشته چې پدې بې رحمانه شکل دي د بهرنیانو د گټو قربانی وي، همدا افغان غیرتي
ملت دی چې دغه ظلم او تېری ته یې اوږه ورکړې او ملایي نه ماتېږي، هره ورځ د زړه ټوټه دروښانه راتلونکی په امید
د لاسه ورکوي، افسوس چې دا درېش کلنه توره شپه سهار نشوه، خدای پوهېږې چې دا دومره اوږده، زړه بوړنوونکې
او دردونکې شپه به کله دانسانیت او حقانیت د لمر وړانگي روښانه کړی. اوددې بدمرغيو، خواریو او ناامیدیو تور ټغر کله
به ټول شي؟

بلې غیرتي موری !

ستامقام تر هر چا او چت دی. د ټولو غمونو سره چې ستاملايي کړو په کړیده تربل هر چا ستاسره د زړه خواله او غم شریکي
ډیره ښه کېږي .

مورې ! اوس لیوني هم پدې پوهېږي چې ستا په سترگو کښي اوښکی نوري و چې شوی دي ، دریا بونه خوتری جوړ شول ،
دا چې ددې اوښکو سیلاب به کله ستا، ستاد بچو او ستاد کاله دښمن لاهو کوي نه پوهېږم ، پدې هکله چې هرڅومره فکر
کوم عقل مي عاجز پاته شي ! په ټول نړۍ کښي ستا د بې وزلو بچو چينغي او نارې د عرش عظیم تر منارو ورسېدلې ، خو هلته
او دلته د ټولو غوږونه کاڼه دي او سترگې یې ړندې دي چېغو اسمانونه په لرزه راوستل ولې ستا او ستا دخواري دښمن یې
له ځایه ونه ښوراوه . نه پوهېږم چې دلته ولې دومره بې تاثیرې دی ؛ دا ولې ؟

ادې جاني ! ممکن دليل يې داوي چې ستاځيني نا فهمه او نا اهله بچي سهار او ماښام ددي لړزېدلي او نړېدلې خيمې مورې په خپلو لاسو باسې ، د پردو غلامې کوي ، دا غلام هغه ليوڼي ته ورته دی چې ټول دغم پر کمبله ناست ، او ژاړې ، خو دی ورته خاندي . وايي ((ديوانه زنده خوش است)) .

که ستاد بچوپه عوض بل هرولس وايي هلته به پر هر کور او کنډواله ټول کال د ماتم توري جنډي رپېدلای . هلته به داختر او جشنو خبره دهیچا پر خوله نه راتلای . په رښتیا ستاله کوره خدا ، خوبښو او ښاد یولاړ پخوا کډه کړېده ، اوس له ډاره څوک ودونو ته نشي تلای ، هر څوک وايي کوم اختر؟ د چا اختر؟ ستاله کوره خویوازي د ژړا ساندي راوړی ، ستاله کوره هره ورځ په لس گونو نازولې او د گلاب پشان ښکلي زلمی او پېغلی د تیاره گورپه په لور درومی ، ستانازولې بچی دلورې کله د سوځونکي لمر او کله بیا اویخنی . نه رپېړی او فریاد کوي ، دناروغی پر بستر پروتدی درمل او ډاکتر په خوب وینی . کلي کورونه خودي یوپه بل پسې د زبر ځواکو پوځونو لخوا د ترورستانو د ترټولو او هغوی د جرړو د ایستلو په نامه وړانږې . باغونه چې څه موده وړاندي زرغونه شوی وه ، خلکو ئې میوې هوس او انتظار درلود بېله د پنه چې غنچې ئې گل شی دادی بیا ژر پېړي ، ورته وگوره داسې نهده ؟ همداسې ده ! په ویالوکې بیاروانی اوبه او چپېري ، وچکالي نه راځي ، خومیر او او بزگر نسته چې هرڅه سمبال کړی ، دانسته ها نسته هرې خوا وحشت او توري دورې پورته کېږي ، خدای دې خیر کړی چې بیا څه پېښېږي .

مورې ، ادې جاني !

په یوه سبب خو هغوي ((د ابهرنیان دریا دوم)) هم ملامت ندي ، مور ورتنه وویل راشی اوز مور هغه کور چې څه موده پخوا مود پر دوپه هڅونه پخپله وړانکړی ، راته جوړ کړی . دامور ددې لپاره شرایط برابر کړه چې اوس دوي زموږ په کور کې اوز موږ پر کمبله راته دهرڅه دلار ښودنې حق لري . پدې باور لرم اوارا سره قانع شه ، که ستا بچو ته خپل کور ، کهول او وطن گران وای ، احساساتو او بې ځایه غرورنه ئې کارنه اخیستلای ، لکه دنړی دنورو ملکونو خلک دهرې خبري او هر کار په هکله ئې فکر ، یو دبل سره مشوره کولای او یو دبل مشورې ته ئې غوږ نیولای ، دوست او دښمن ئې پېژندلای ، اود ددومره ساده اود سپېڅلي زړه خاوند نه وای چې اوس هرکس اوناکس دهرځای چې وي او هر چیري چې وی حه ورته ووايي هغه کوی ، داسلام دسیاسي سوداگرو د سوداگريو قرباني نه وای اود اسلام په نامه ئې په هغه داسلام پر خلاف کارونه نه کولای ، دا حالت به دي نه وای لیدلی . دنړی دنورو هیوادو خلکو په شان به د هوساژوند خاوندان وای .

مور په خوله وایو وطن راته گران دی خود وطن دښمن مودلږ ولگښتونوپه مقابل کې داسې وړانې ته هڅوی چې جوړیدل یې بیانشونی کار وی . ولې موږ خیرات خور او تل دبل ورحم ته سترگی پلار اوسو ؟ ولې زموږ وطن پردی راته جوړ کړي ؟ پدې پوهېږو چې پردی ئې د خدای په جات نه راته جوړوي . ولې موږ پخپلو کې د پخلاینې روحیه نلر ؟ اود پردی پوښو ته پام نه کوو ؟ اوداسې په سلهاوو ولې . . . ولې ؟ . . . ولې ؟ . . . چې له بد مرغه زموږ ئې جواب زده دی خونه پوهېږم چې ولې ئې پر خوله نشو راوړای . داد چا په سحر او جادو کې ښکېل پاته یو ؟؟؟

زورېدلې هیوادواله !

مور دلته په اروپا او تاسو هلته به نړېدلې او کنډواله افغانستان کې ، دواړه کوم اختر لرو ؟ دکوم اختر مبارکي یو اوبل ته سره وایو ؟ مور هم د عراق او فلسطین د خلکو په څیر هره ورځ د ځان مرگی بریدونو او چاودیدونکو توکو او هوایی غونډا روپه پایلو کې په وینو لړلې هډوکي اود غوښو ټوټې راټولوو ، نو داڅو ، خوبښی . ته نه پاته کیږي ؟ اونه مور دنړی دنورو خلکو په څیر رښتیا نی . اختر لرو . یو وازي هغو چې کلپزه (جنتری) لیکل ددې لپاره چې دا دود مو دراتلونکی نسلونو بېخي هیر نشي دعادت له مخي ئې لیکلی چې پدغه یا هغه ورځ اختر دی . او که ځان وغولوو ، اوداومنو چې اختر دی ، بیانو په مور او تاسو کې خودا دود شته چې داختر په لومړئ ورځ د هغو ددوستانو او همسایه گانو لیدو اودرناوي ته ترټولو لومړی ورشو چې له کوره یې مړی وتلی وي ، غم ولري ؛

اوس نوراته ووايه ! ایا داسې کور در معلوم دی ؟ چې زړه یې د مرگ غشی نه وي زخمی کړی ؟ ایا داسې کور پته لري چې هلته څوک و خاندي ؟ اوستایا زما په لېدو ئې په سترگو کېښي دغم داوښکوډ نېونه جوړ نشي . داسې کور شته چې هلته دفاتحې او غم کمبله نه وي اواره ؟ فکر نه کوم

نو اختر خو په فاتحو تیر شو ؟

بلي! زموږ ولس اختر نلري.

دادنورواختر دی

دادنازولو اختر دی

دادليونواختر دی

موږ اختر نلرو

ترډيره به زموږ په کور کې دمبارک دېشه غږپورته نشی.

ترډيره به زموږ پېغله لاسونه سره نکړی او زلمی به موږ اختر په جامو سنگار نشي.

زموږ نه خوښيو او اختر ونودد یرې موږې لپاره مخ اړولی دی.

فکر کوم له ازله زموږ د ولس په برخه غم اوژراده!

نه پوهېږم دکومي گناه له مخې څښتن تعلا پر دې ولس دخوښيولور بېنه نده کړې.

په اختر او بناد يو کښې هم زموږ دکور دره دغم او مرگ جار چيان راتکوي.

عزرائيل سترې شو، خوزموږ غمونه او سترگی په اوښکو تویدو سترې نشوي.

افغان مېړنو!

رابيدارشی! دکور په نس کښې مو دادی او س پاکستان مينونه ښخوی او يا په اغزن ديوال زموږ کور وېشی!

بل دې د جوړیدو په نامه وړانده وی، وایي نوی کور در جوړوم. خو کورونه په گور بدل شوه. ښارونه په هدیرو.

ایراني اخوندان، دادا اسلام دروغجن دوستان، دادا افغاولس تاریخي دښمنان، داستاد کلتور، تاریخ، فرهنگ، ژبې

او بسياژوند مختور سیلان.

ورته گوری چې يو ځل مو وطن پرېښېدو ته اړباسي؟ او بل ځل مو درمو پشان له خپلی خاوري شړی. دادی دایراني اخوندان

نواصاف؟ دادی ددوي اسلامي اخوت؟ ښه ورته څیر شه، او پدې کښې هم فکر وکړه، چې ولې داسي درسره کوي.

دابه موهم اور بدلئ وي چې له امریکاسره زما او ستا په خاوره کې دښمنی ته چان جوړوي؟

په ډیره اولنگو ته ئې مه ختاوزه؛ دادا اسلام په نامه په نړی کې تر ټولو مشهور سیاسي تاجر دی.

له پاکستان او ایران څخه دا باید زده شی چې ددوي هغه شیخان او اخوندان چې زما او ستا په زلمو پسې بمونه تړئ او د جنت

د دروازي کلې ورکوي، خو خپل هیواد د علم او تخنیک څخه په گټه اخیستو جوړوي، دنړی سره ئې د اټومي وسلو پر

سرسیالي راپیل کړې؛ خو موږ ته وایی وطن په جهاد آبادېږي.

داده، موږ ته د پاکستانی او ایراني جنرالانو، کرنیلانو، اخوندانو او شیخانود اختر دالی.

دا باید هیږ نکړی! ترډیره بریده همدا پاکستان او ایرن و چې زموږ په خاوره کښي یې د پخوانی شوروي او اوس ئې

دامریکایي او اروپایي هیوادو د پوځی شتون امکانات برابر کړل.

موږ او تاسو ته هغه دپان او پړانگ مسله راپېښه ده، د فرار او ځان ساتنې لار رانه ورکه ده.

ای هیوادواله فکر وکړه!

رابيدار شه، پام وکړه شاوخوا گوره، نورو ته څېر شه. هغوي څه کوی او ته په حه مصروف یي.

په زور کلې نه کیږي، په زور قدرت تر لاسه کول دا یمي نه وی، بله لار غوره کړه، هغه لار چې دا کړېدلئ ولس له دغه حالت

نه نجات ومومي؛ له هوانه یې بهرنیان په راکټو او بمونو ولی او پر مخکته نه یې ستاد هیواد بې پاسه گاونډیان ستا پوسيله

په ځان مرگې بریدو او ماینو وژنې.

اخیردا خو هم انسان دئ !

داخوستا و طنداردی .

په دوي ته زور بېړې او خوار بېړې

دولتي جگپوړو چارواکو ته مراجعه نوره بېخایه بلل کیږي .

له هغوي نه نور دافغان ولس طمع شکرېدلې ده . هغوي تر ډیره بریده په خپلو کړنو د اوسنی ناورین امکانات برابر کړل .

دوي دی خپلې چرچې او مېلې کوي ، په رښتیا اختر لري او حق لري خوښی وکړی ، ځکه دا حق بل چا ورپه برخه کړی دی .

زه دا وښکونه پدې کوستر گودلوي خدای دربار ته لاس پورته کوم او پدې دعایې پای ته رسوم .

چې اي لویه خښتنه !

ته ولي پر موږ دومره په قهر او غضب یې ؟ ولي زموږ سره دومره ظلم کوي ؟ او ولي دخپلو ظالمو بنده گانو په خیر دافغان

اواز چې دا دیرش کاله چیغې اوناري وهې نه اورې ؟

دا ولي ؟ افغان ولس هم ستا بنده گان دی ، پر هغوي رحم وکړه ؛ که یې لانور هم وزوروي ، گوره لویه خدایه ! وډار شه که یې

دصبر کاسه ډکه شوه ، نودنوح علیه سلام دوخت طوفان به ځینې جوړ شي ، دنیا به غرقه او دقدرتونو مانۍ به یوپه بل پسي

رنگی کړې .

ددې زور بدلي مور او بې پلاره ماشوم اواز واوره !

پر افغان ولس رحم وکړ .

تر گناهونو راتیر شه !

که دي تر اوسه له چانه مور او چانه پلار اخیستی ، یادي مور او پلار له ماشوم نه محروم کړي ، پردې

ماشومانو ، دوچو شونډو او دغم په اوښکود سروسترگو پر خاوندانو نور د خوښیو او اخترونو لور بینه وکړه .

مور او س اختر نلرو !

پدې هیله او امید چې یوه ورځ زموږ ماشوم ، مور ، خور ، لور او پلار هم اختر ولري . پای